

kunde indbringe, i Stedet maa tages paa andre Omraader, hvor det vil blive følt saa meget des mere.

Jeg skal derefter gaa over til selve Tyngdepunktet i det nye Toldlovsforslag: de nye Toldsatser og samtlige de forskellige Varepositioner. Da de i Antal udgør 348, vil alene dette gøre det umuligt at komme ind paa en nærmere Gennemgang af disse Satsler. Lovforslagets Anmærkninger giver ret udførlige Kommentarer til de enkelte Positioner, og jeg vil gerne her have Lov at anerkende den Forbedring, der i adskillige Henseender, ogsaa i den rene Systematisering, er at konstatere i disse Anmærkninger, fremfor i Loven af 1908. Derimod vilde det være for meget at paastaa, at selv disse udførlige Anmærkninger giver nogen som helst Vejledning med Hensyn til det vigtigste af alt: nemlig Virkningerne af de enkelte Toldsatser. Vi kender baade gennem Lovforslagets almindelige Bemærkninger og navnlig gennem den højtærede Stats- og Finansministers Forelæggelsestale Regeringens *Hovedlinier* og *Principper* for Loven, men dens *Virkninger* i hvert enkelt Tilfælde unddrager sig altsaa vort Blik, indtil en nøje Undersøgelse har kunnet finde Sted. Man kan strides om hine Lovforslags Principper og Hovedlinier, som jeg før belyste, men med Hensyn til den *praktiske* Virkning maa man have Lov at tro, saaledes som det jo ogsaa kun vil være naturligt, at hverken Regering eller Departement paa Forhaand har kunnet overse de praktiske Konsekvenser. Disses Fastlæggelse i det store Udvalgsarbejde, der vil komme, forhaabentlig værdifuldt underbygget af de nævnte alt indhøstede Erfaringer fra den midlertidige Lov, maa da blive det afgørende for ens endelige Dom over det hele Lovforslag, saaledes som jeg i min Indledning bemærkede, at det i alt Fald vil blive Tilfældet for os Konservative.

Jeg skal med Glæde konstatere, at den samme Opfattelse er kommet frem baade fra Venstres og fra Socialdemokratiets Side, saaledes som jeg forstod dette Partis Ordfører her i Gaar. Ogsaa jeg skal derfor lade disse Enkeltheder ligge, men kan dog ikke lade være at henvise til de yderst alvorlige Udtalelser, der allerede er fremsat fra Industriens og Haandværkets Side netop om Lovens formodede Virkninger. Ligeledes vil jeg pege paa, hvad allerede den foreløbige Luksusbeskatning har medført i Retning af Kalamiteter og uforudsete Konsekvenser. Jeg nævner det udstrakte Sammenbrud, den betyder eller vil betyde for vor keramiske Industri, idet jeg samtidig

vil rejse det Spørgsmaal, om nogen her i dette høje Ting vil ønske at bringe vor Porcelænsindustri, en Del af vor nationale Stolthed, til Ruin. Og i Flæng vil jeg vælge et andet Eksempel, der beviser, hvor vanskeligt det paa disse Omraader er at slaa ned paa Begrebet Luksus, saaledes som jeg før antydede. Luksusbeskatningen af Silkegarn, noget, som jo enhver god Demokrat, navnlig dog maaske den mandlige Del af Demokratiet, kan gaa med til med roligt. Sind, har vist sig ikke blot at ramme Strømper og Bluser, Hatte og lignende delvis undværlige og delvis ogsaa luftige Ting, men ogsaa en saa nyttig og i Sandhed jordbunden Vare som Telefon-Kabler, i hvis Fremstilling Silkegarn, vistnok til lige stor Forbavelse for det aarelange Departementsarbejde, der ligger bag dette Lovforslag, som for alle andre, indgaar i betydelig Mængde.

Der vil altsaa blive Arbejdsstof nok for det Udvalg, der skal nedsættes, og jeg kan ikke lade være at udtale en vis Glæde over, at netop dette Arbejde kan komme til at give Mulighed for, at man i det saakaldte Industriproblem endelig kan forlade Talemaadernes, Vælgermødestilens og de intetsigende Betragtningers Omraade og komme over til faktiske Kendsgerninger, som man maa tage Ansvar for, saaledes som den en Gang vil fremstille sig.

Til Trods for, at man vel neppe kan sige, at min Anerkendelse af dette Lovforslag hidtil har været alt for begejstret, er jeg dog ingenlunde uden Haab overfor dette Udvalgsarbejde. Jeg vægrer mig nemlig ved at tro, at man Ansigt til Ansigt med klare Tal og bitre Kendsgerninger forsætlig vil forøge Ruin og Arbejdsløshed i de Erhvervs-grene, der her er paa Tale. Dertil er Situationen for alvorlig, og dertil har ogsaa den højtærede Stats- og Finansminister udtalt sig for forstaaende og, om jeg saa maa sige, „elastisk“ i dette Ords gode Betydning, til at man paa Forhaand skulde nødsages til at skyde et saadant Haab fra sig. Ogsaa de meget bemærkelsesværdige Udtalelser af det ærede Medlem Hr. N. P. Jensen underbygger stærkt dette mit Haab, synes jeg. Jeg kan her ganske slutte mig til de Betragtninger, som min ærede Partifælle i Landstinget Hr. Tvede forleden gav Udtryk for under Behandlingen af Arbejds-løshedslovsforslaget, hvor han præciserede de Konservatives Stilling til denne Lov som hvilende paa den Forudsætning, at man selvfølgelig fra Regeringens Side ikke blot gjorde alt for at modvirke denne Arbejdsløshed, men da navnlig ikke direkte